

Predmet

Pritožba zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 9. januarja 2012 v zadevi Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft proti Komisiji (T-407/09), s katerim je Splošno sodišče kot nedopustno zavrnilo tožbo tožeče stranke, po eni strani za razglasitev ničnosti domnevne odločbe Komisije, v obliki dopisa z dne 29. julija 2009, s katero je bilo ugotovljeno, da določene pogodbe, ki jih je sklenila tožeča stranka v zvezi s prodajo stanovanj v okviru privatizacije javnih stanovanj v Neubrandenburgu, ne spada na področje uporabe člena 87(1) ES in po drugi strani predlog za ugotovitev nedelovanja Komisije v smislu člena 232 ES, v kolikor slednja ni sprejela stališča glede teh pogodb na podlagi člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339) – Kršitev člena 263, četrti odstavek, PDEU in člena PDEU, kot tudi pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Nezadostna utemeljitev sklepa Splošnega sodišča

Izrek

1. Postopek s pritožbo se ustavi.
2. Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, Evropska komisija, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG in Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG nosijo vsaka svoje stroške v zvezi s tem postopkom.

(¹) UL C 138, 12.5.2012.

Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Bruxelles – Belgija) – Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken proti Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Zadeva C-154/12) (¹)

(Člen 99 Poslovnika — Kmetijstvo — Skupna ureditev trgov — Sladkor — Uredba (ES) št. 318/2006 — Člen 16 — Uredba (ES) št. 1234/2007 — Člen 51 — Naložitev proizvodne dajatve — Veljavnost — Neobstoj pravne podlage — Neobstoj jasne in nedvoumne obrazložitve — Kršitev načela prepovedi diskriminacije — Kršitev načela sorazmernosti)

(2013/C 108/19)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranke

Tožeče stranke: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Tožena stranka: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Joseph Cockx in drugi

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal de première instance de Bruxelles – Veljavnost člena 16 Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja (UL L 58, str. 1) – Razlaga členov 37(2) ES in 253(ES) – Naložitev proizvodne dajatve v sektorju „sladkorne pese“ – Neobstoj pravne podlage – Neobstoj jasne in nedvoumne obrazložitve – Diskriminacija glede na druge panoge ter glede na kmetijske in nekmetijske sektorje – Kršitev načela sorazmernosti

Izrek

Pri preučitvi vprašanja za predhodno odločanje ni bil odkrit noben dejavnik, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 16 Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja in člena 51 Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“).

(¹) UL C 174, 16.6.2012.

Sklep Sodišča z dne 17. januarja 2013 – Verenigde Douaneagenten BV proti Evropski komisiji

(Zadeva C-173/12 P) (¹)

(Pritožba — Člen 220(2) carinskega zakonika — Naknadna izterjava uvoznih dajatev — Navedba napačnih dejstev — Uvoz surovega trsnega sladkorja)

(2013/C 108/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnik: Verenigde Douaneagenten BV (zastopnik: S. Moolenaar, odvetnik)

Druga stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Burggraaf in L. Keppenne, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča – Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 10. februarja 2012 v zadevi Verenigde Douaneagenten proti Komisiji (T-32/11), s katero je Splošno sodišče delno zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C (2010) 6754 final z dne 1. oktobra 2010, s katerim je bilo ugotovljeno, da je naknadna vknjižba uvoznih dajatev utemeljena in da zmanjšanje teh dajatev v tem primeru (REC 02/09) ni upravičeno.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Verenigde Douaneagenten BV se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 184, 23.6.2012.

Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social de Benidorm – Španija) – Concepción Maestre García proti Centros Comerciales Carrefour SA

(Zadeva C-194/12) (¹)

(Člen 99 Poslovnika — Direktiva 2003/88/ES — Organizacija delovnega časa — Pravica do plačanega letnega dopusta — Letni dopust, ki ga je določilo podjetje in ki sovpada z odsotnostjo z dela zaradi bolezni — Pravica do izrabe dopusta v drugem obdobju — Finančno nadomestilo za letni dopust, ki ni bil izrabljen)

(2013/C 108/21)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social de Benidorm

Stranki

Tožeča stranka: Concepción Maestre García

Tožena stranka: Centros Comerciales Carrefour SA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Juzgado de lo Social de Benidorm – Razlaga člena 7(1) Direktive 2003/88 Evrop-

skega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381) – Pravica do plačanega letnega dopusta – Delavec, ki je v obdobju letnega dopusta, predhodno določenega s strani podjetja, na bolniškem dopustu – Pravica delavca, da dopust izrabi v drugem obdobju

Izrek

1. Člen 7(1) Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero delavec, ki je v obdobju letnega dopusta, ki ga je podjetje, v katerem je zaposlen, enostransko določilo v letnem načrtu izrabe dopusta, na bolniškem dopustu, nima pravice, da po koncu bolniškega dopusta izrabi letni dopust v obdobju, ki ni tisto, ki je bilo prvotno določeno, po potrebi zunaj ustreznega referenčnega obdobja, iz razlogov v zvezi s proizvodnjo ali organizacijo podjetja.
2. Člen 7 Direktive 2003/88 je treba razlagati tako, da nasprotuje takšni razlagi nacionalne zakonodaje, ki dopušča, da se v času trajanja pogodbe o zaposlitvi obdobje letnega dopusta, ki ga delavec ni mogel izrabiti zaradi nezmožnosti za delo, nadomesti s finančnim nadomestilom.

(¹) UL C 227, 28.7.2012.

Pritožba, ki jo je Petrus Kerstens 7. junija 2012 vložil zoper sklep Splošnega sodišča (pritožbeni senat) z dne 23. marca 2012 v zadevi T-498/09 P-DEP, Petrus Kerstens proti Evropski komisiji

(Zadeva C-304/12 P)

(2013/C 108/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Petrus Kerstens (zastopnik: C. Mourato, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 7. februarja 2013 zavrnilo pritožbo in P. Kerstenu naložilo, da sam nosi svoje stroške.